

PRAŽSKÝ FOTBALOVÝ

SPECIAL

**DUBEN
2011**

zdarma

**JOSEF
MAREK**

Z INSTALATÉRA PROFÍKEM

PROFESE

KRIMINÁLKA ČAFKA

I. A TŘÍDA

KDO MÍŘÍ DO PŘEBORU?

EXTRA

STOP KRÁDEŽÍM!

STR. 20

Hasák za fotbalový míč vyměnil Josef Marek rád.

INSTALATÉR Z PŘEBORU OBJEVUJE LIGU

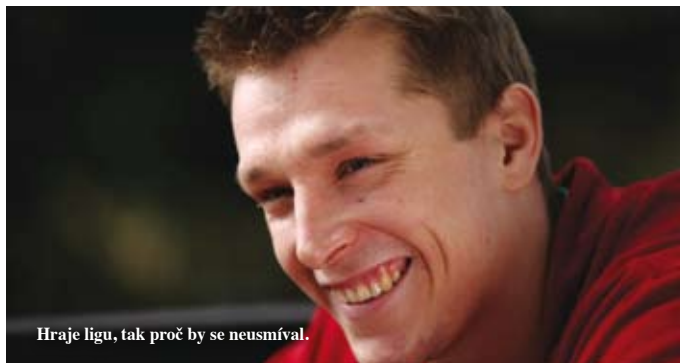
AŽ DO 16 LET HRÁL FOTBAL JEN PRO RADOST VE III. TŘIDĚ ZA STRUHAŘOV NEDALEKO ZA PRAHOU. OD TÉ CHVÍLE ALE NABRALA KARIÉRA JOSEFA MARKA ZAJÍMAVÝ SMĚR

I z pražského přeboru vede cesta do fotbalové ligy. Jasným příkladem je příběh JOSEFA MARKA. Možná si i vy vytáhlého útočníka pamatujete z nejvyšší soutěže v hlavním městě: před třemi roky hrál za Uhřetíněves, dnes už je z něj profesionál se dvěma ligovými starty za Bohemians 1905. „Vždycky jsem si říkal, že bych to chtěl v ideálním případě dotáhnout do třetí ligy, ale už mám dva ligové starty, které mi nikdo nesebere,“ usmívá se triadvacetiletý Marek.

Jak se člověk dostane z přeboru do ligy?

Měl jsem štěstí. Když jsem šel z Uhřetíněvsi do divizních Kunic, převzal po čase mužstvo trenér Hašek. Já v Kunicích po příchodu moc nehrál, moc se tam ani netrénovalo, ale on tam začal novou éru. Přišli noví hráči, zachránila se divize, já pod ním hrál a za rok jsme postoupili do třetí ligy. Řekl bych, že jsem se pod ním fotbalově znovu narodil.

Takže vás nastartoval a vy jste hrál tak, až si vás vyhlédl trenér Bohemians Hoftych?

Hraje ligu, tak proč by se neusmíval.

Spíš mi trenér Hašek domluvil v Bohemce testy. Dal jsem za půl roku ve třetí lize čtyři góly, což není úplně nejvíc, ale cítil jsem se dobře. Měli jsme dohodu, že když se mi bude dařit, pokusí se mi pomoci výš. Zavolal na Bohemku a řekl mi, že bych s ním měl jít do přípravy. Za pět dní se mi ozval trenér Hoftych, začátkem prosince bylo všechno domluvené, takže jsem měl veselé Vánoce (směje se).

Co se ve vás odehrávalo po telefonu s trenérem Hoftychem, po němž bylo jasné, že budete bojovat o ligové angažmá? Byl to strach, nervozita?

Od každého kousek. Bylo to obrovské očekávání, ale také velká nervozita. Když jsem přišel poprvé do ligové kabiny, říkal jsem si: Panebože, co tady dělám? Vstoupil jsem dovnitř a viděl jsem tam Lukáše Hartiga, Máru Nikla, Radka Šňozíka, tedy kluky, které jsem dříve vídal jen v televizi. Zdálo se mi, že tam nějak nepatřím.

Jaké je to vstoupit jako neznámý hráč z Kunic mezi ligové profesionály?

Nikdo vás nezná. Trenér Hoftych mě v kabině představil, řekl, že jsem z Kunic a v Bohemce to vyzkouším. Podal jsem si ruku se všemi hráči, ale víc jsem se na začátku bavil s těmi mladšími. Nemohl jsem tam nastoupit na Radka Šňozíka a říct: Nazdar, Radku! Jemu by to asi nevadilo, ale já takový nejsem. Všichni kluci jsou v Bohemce ale v pohodě, nikdo nemachruje.

Je v týmu nějaký starší a zkušenější hráč, který se vás „ujal“?

Foto: Miroslav Rendl

Nechtěl bych na nikoho zapomenout, ale třeba Jirka Kaufman mi docela radil, Jirka Rychlík taky. To Radek Šňozík si ze mě spíš dělal srandu. Když jsem na soustředění nemohl a lapal jsem po dechu, tak se smál, že je zvláštní, že se mnou tyhle výběhy nic nedělají.

Je to pro vás velký skok a rozdíl oproti dřívějšímu?

To je, hlavně co se týče fyziky. Já jsem nikdy neměl moc naběháno, ani v Kunicích. Mám nějaké individuální tréninky, snažil jsem se všechno doběhávat. Bohužel mě v březnu zastavilo zranění menisku, ale takový je život. Toho běhání je dost, ale dá se to vydržet. Rozhodně to nejsou dávky, ze kterých bych zvracel. Na zimním soustředění

padne, jen se musí chvíli adaptovat na rychlejší fotbal, jinak to až takový rozdíl není. Co vy na to?

Docela s tím souhlasím. U mě je problém hlavně ta fyzika, v tomhle směru to pro mě byl určitě velký skok. Zcela jiná je taky příprava na zápas. Není to tak, že bych nestíhal, jen je všechno opravdu v úplně jiné rychlosti. S třetí ligou se to fotbalově srovnávat nedá, ale v tvrdosti je to podobné.

Hned na začátku soustředění na vás strhnul trenér Hoftych pozornost, když řekl, že byste mohl být novým Janem Kollerem. Co jste tomu říkal?

(směje se) Srovnání je to hezké, ale bylo myšleno spíš kvůli tomu příběhu.

„Jsem takový pavouk, všude ruka, všude noha.“

I on začínal s fotbalem později, i on přišel z malé vesnice jako já. Tady ale podobnost končí, je to naprosto nesrovnatelné. Prý mám stejný styl běhu, podobný pohyb... Trenér Hoftych říkal, že bych mohl jít Kollerovou cestou, ne že jsem nový Koller. Abych dal 55 gólů za reprezentaci, to je asi nesmysl. Bohatě by mi stačilo dát 55 gólů v lize (usmívá se). Koller byl unikátní, nikdo takový už tady bohužel nebude.

Trenér Hoftych vám ale rovnou přidělil podle Kollera také přezdívkou Dino.

Přezdívkou Dino mi dal trenér proto, že je v týmu i Pepa Jindřišek, tak aby na nás kluci nevolali jenom Pepo a my nevěděli, na koho je to myšlené. Spíš to byla taková jeho srandička.

Už vás někdo předtím s Kollerem srovnával?

To až tady v Bohemce, já si spíš myslím, že jsem typově podobnější anglickému útočníkovi Crouchovi.

hlavou osobně považuji za mou nejsilnější stránku.

Vaše silná stránka je také prý pracovitost i fakt, že nejste rozmazlený, jak tvrdí kouč Hoftych.

„Modrý tranzit a půl dne na kolenou vyměnil za ligu.“

Ze Struhařova do Bohemians vedla dlouhá cesta.

To je pravda.

Jsem taky takový dlouhonohý pavouk, všude ruka, všude noha. Jemu jsem rozhodně blíž. Přece jen měl Koller ještě o deset centimetrů i kilogramů víc. Byl hodně těžko odstavitelný od míče.

V jedné disciplíně se mu ale podobáte: i vy jste výborný hlavičkář, ne?

Je pravda, že hru hlavou považuji za svou velkou přednost.

Jste v tomhle ohledu v Bohemians nejlepši?

Ne, to ne! Nejlepší hlavičkář je tam Mára Nikl, pak dlouho nic. On je opravdu výborný. Je tam i Milan Škoda, Pavel Lukáš. Nechci nás srovnávat, ale hru

Taková slova určitě potěší. Na nic si nehraju, nic jsem ještě nedokázal, takže by to ani nešlo. Já byl vždycky pokorný, byl jsem tak vychovaný. V divizi i třetí lize jsem měl úctu před soupeři.

V čem je to pro vás v lize největší změna?

Největší změnou jsou pro mě tréninky dopoledne, na to jsem rozhodně nebyl zvyklý. Ráno jsem byl na hřišti leda tak o letních prázdninách, když jsem si šel zakopat. Celkově je to v lize jiné. Tréninky vám dají opravdu hodně. Taky se soustředíte jen na fotbal, nemusíte do práce. Když hrajete fotbal na úrovni a u toho pracujete, stojí to hrozně moc sil. ▶

INZERCE

J.I.H. STAVEBNÍ, PROJEKČNÍ, INŽENÝRSKÁ, KONZULTAČNÍ A OBCHODNÍ ČINNOST

Ing. Jiří Huptych
sídlo firmy: Na Vrších 7, 100 00 Praha 10
tel.: 605 254 580, 605 530 319
Úžická 33, 250 70 Odolena Voda
tel./fax: 284 814 203
e-mail: info@jih-sportovnistavby.cz
jih-huptych@seznam.cz

**Hřiště SK SLAVIA Praha
nový umělý trávník**
www.jih-sportovnistavby.cz

**Dodává umělé trávníky III. generace
VÝROBCE HOLANDESKÁ FIRMA**

Referenční akce:
SK Slavia Praha
FC Rychnov nad Kněžnou
SC Xaverov Horní Počernice
Zenit Čáslav

Jiskra Harachov
Sokol Řepy
FC Říčany
SKP Praha 10
FC Kačerov

Slavoj Podolí
Junior Praha
SK Prosek
FC Mělník

Vzít do ruky hrábě a pomoci rodičům není pro Josefa žádný problém.

Takže se vám kompletně změnil život?

Dá se říct, že ano. Největší změna je, že nemusím tak brzo vstávat a mám o něco víc volného času.

Popište, jak vypadal váš den, když jste hrál třetí ligu a pracoval.

Dělal jsem instalatéra s tátou, budíček byl v 6.15, nasnídal jsem se, nasedl do modrého tranzitu, který stál na zahradě, jeli jsme do nedalekého Mukařova

Neuvažoval jste také o podobné kombinaci?

Kdyby mi bylo ouvej a chyběly mi peníze, tak bych šel klidně zase pracovat. S tím nemám problém. Teď se ale chci soustředit jen na fotbal. Z práce instalatéra nevypadnete, případně se to rychle naučíte znovu. Ale zanedlouho budeme doma na baráku dělat novou fasádu, takže práce bude dost doma, to mi bude stačit.

„Věřím v postup Uhříněvsi a Královic.“

nakoupit materiál a pak dělat někde na barák nebo do bytu. Půl dne jsem někde klečel, v půl čtvrté jsme skončili, ve čtyři jsem byl doma a od pěti jsem zase mazal na trénink do Kunic. Stihl jsem se jenom převléct. Po tréninku jsem byl zbitý jako pes a ráno to celé znova.

A teď máte program jaký?

Vstávám v 7.30, v klídku se nasnídám, nikam nespěchám. Pak vyrazím na Bohemku, kde jsem po deváté hodině, nemusím si nic vozit, věci máme připravené v kabině, to je příjemné. Po tréninku máme oběd, pak je volno. Teda když nejsou dva za den. To je hlavně v přípravném období.

A co finančně? Dá se srovnat práce instalatéra v rodinné firmě s příjmem ligového fotbalisty?

V tomhle směru to výrazná změna není, rozdíl není nijak zásadní.

V Bohemians hrál dřív útočník Vladimír Bálek, který i jako ligový fotbalista ve volnu ještě pracoval.

Spoluhráči vědí, že jste zručný v instalatérských pracích? Už vás někdo poprosil o pomoc?

Jo, vědí to. Asistent trenéra Pavel Medynský mi říkal, že mu doma praskla voda, jestli nemám čas, ale to bylo spíš ze srandy.

Víc než instalatér jste teď profesionální fotbalista. Za Bohemians už jste odehrál v lize 10 minut. Jak jste s touto bilancí jako nováček spokojený?

Těžko říct, jestli můžu být spokojený. Starty mi už nikdo nevezme, teď už můžu říkat, že jsem hrál první ligu (usmívá se). Ale chtěl bych určitě víc. A taky dát první gól, to by bylo hezké. Doufám, že na něj nebudu čekat tak dlouho jako Aziz Ibrahimov, který na gól čekal dvaatřicet zápasů. Snad se mi to povede dřív.

Myslíte, že můžete být vzorem pro hráče z přeboru, kteří jsou pracovití a chtěli by hrát výš?

Cesta nahoru je vždycky, ale musíte

Brzy bude muset zase pracovat: rodinu Markových čeká „fasáda“.

Foto: Miroslav Rendl

mít štěstí. Taky se nesmí nic podcenit a makat.

Vy jste typ, který si po tréninku přidával?

Já si akorát občas chodil zakopat do Struhařova na hřiště, ale po tréninku jsem si nepřidával. Teď mě to mrzí, protože i to jsou maličkosti, které mi dnes chybí.

Sledujete i dnes Uhříněves, v níž jste působil?

Jasně, a jsem překvapený z toho, jak letos kluci hrají nahoře. Moc jim to přeju. A taky jsem se divil, že pořád válí David Čejka, navíc je to nejlepší střelec. To jsem fakt nečekal.

Měl by váš bývalý parťák a střelec Uhříněvsi Čejka fotbalově na ligu?

(Směje se) Já už nečekal, že bude mít Čejda na přebor. Ale klobouček dolů. Už není nejmladší, ale pořád mu to pálí. Hodně mě překvapil, navíc je to super týpek.

Máte nějaký tip na hráče z přeboru, který by to klidně mohl zkusit v lize?

Až takový přehled už dneska nemám, ale když jsem hrával v Uhříněvsi, byly pro nás ohromně nepřijemné souboje

s Libuší. Ta tam měla několik velmi dobrých mladých fotbalistů. Některý z nich by se určitě mohl chytit výš.

Chodíte se na Uhříněves dívat? Ze Struhařova to nemáte moc daleko.

Už jsem tam dlouho nebyl, to přiznávám. Jsem v kontaktu s kluky, co tam se mnou hráli. Nejvíc s Míšou Krejčou, ten teď hraje v Královicích, Petr Jeřábek zase chytá za Přední Kopaninu. Hlavně Míša Krejča se mě pořád vyptává, co a jak v Bohemce. Je zvědavý, jak to tam chodí. Poctivě mě sleduje a já sleduju jeho. Královice hrají v I. A třídě o postup, tak doufám, že se jim to povede. Postup bych přál i Uhříněvsi, je nahoře, to by byl velký úspěch pro celý klub, ale už není v mých silách jim k tomu pomoci. Budu jim ale hodně fandit.

Myslíte, že už dnes patříte k legendám Uhříněvsi? Přece jen není moc hráčů, kteří za ni nastupovali a pak to dotáhli až do ligy.

To nevím, zatím mi nikdo z klubu nevolal, že by vyřadili dres s číslem deset, s nímž jsem hrál (směje se). Že by ho vytáhli ke stropu, to si nemyslím.

Radim Trusina

KDO JE JOSEF MAREK

Narodil se 11. června 1987. Do 16 let hrál fotbal za Struhařov, kde bydlí. Ještě jako dorosteneček byl v Bohemians a Čelákovicích. Tam si také zahrál mužský Středočeský přebor, pak se přesunul do pražské Uhříněvsi. Tam si ho vyhlédly Kunic, s nimiž vyhrál divizi a po půl roce ve třetí lize šel na zkoušku do ligových Bohemians 1905, kde úspěšně zvládl zimní

přípravu a zůstal v ligovém kádru. Kvůli tomuto angažmá musel skončit v rodinné firmě – s otcem pracoval jako instalatér. „Dělali jsme všechno, vodu, plyn, topení, kanalizace,“ vypráví Marek, který se teď soustředí jen na ligu a užívá si to, že se mu vyplnil dětský sen. „Sem tam mě někdo zastaví a popřeje mi, ať se mi daří. Lidi jsou zatím přející, je to příjemné.“

INZERCE

UMÍME ZABEZPEČIT COKOLIV
H-S-P
Mechanické, **elektronické** a speciální zabezpečení
www.h-s-p.cz

Takto může vypadat šatna po vykradení.

BRAŇTE SE ZLODĚJŮM!

V dnešní době už neodmyslitelně patří k fotbalu. Bohužel. Na pražských fotbalových stadionech často řádí zloději. Za poslední roky se staly už desítky případů vykradení šaten v průběhu zápasů, ale i tréninků! Kluby si ovšem stále nedávají dostatečný pozor. Hráči často nechávají své cennosti v kabinách. Škody jdou za poslední roky do milionů korun.

Jen málo klubů má to štěstí, že se jejich zápas ještě nestal terčem zlodějí. Pro ty jsou fotbalové zápasy velmi lákavým místem, kde mohou poměrně snadno získat slušný „úlovek“. Ač se kabiny vykrádají při fotbale v Praze poměrně často už přes deset let, některé kluby nevěnují dostatečnou pozornost prevenci a samy se tak vystavují velkému a zbytečnému riziku.

„My už si věci bereme na lavičku i při tréninku a myslím, že po nedávné zkušenosti to tak budou dělat i hráči béčka,“ říká Miroslav Mňuk, manažer Kunratic.

Lékárnička v akci

V tomhle klubu mají se zloději zkušenosti. Před necelým rokem vybral neznámý lapka kabínu A-týmu dva týdny poté, co byl ze sídla Kunratic ukraden traktor a sekačka. Celková škoda byla zhruba 200 tisíc korun. Nedávno pak Mňuk chytil zloděje s plným batohem věcí v kabině B-týmu v průběhu přátelského zápasu. Hráči měli štěstí, kdyby nešel pro zapomenutou lékárničku, přišli by o peníze,

Nejznámější případy vykradených šaten v Praze

2010: Kunratic – Ďáblice (kabina domácích, škoda 100 tisíc Kč)

2008: Meteor – Háje (kabina domácích, zkažené oslavy postupu do divize, škoda 150 tisíc Kč)

2005: Slavia – Anderlecht (kabina domácích, ostuda v předkole Ligy mistrů, škoda 1 milion Kč)

2003: Meteor – Horní Měcholupy (kabina domácích, škoda 250 tisíc Kč)

2002: Háje – Štěrboholy (kabina hostů, škoda 320 tisíc Kč)
Kyje – Přední Kopanina (kabina Kyjí na neutrálním hřišti v Nuslicích při baráži o přebor, škoda 130 tisíc Kč)

Ponechaný klíč v zámku je snadným úlovkem zloděje, který se později vrátí.

doklady a další osobní věci. Tenhle zloděj měl na kontě už kolem sedmdesátky podobných případů a nahrálo mu to, že fotbalisté kunratického běč-ka podcenili situaci.

„Jediná a spolehlivá ochrana proti zlodějům je, že si hráči vezmou všechny věci do batohu na lavičku, kde je má na starosti některý z náhradníků nebo vedoucí mužstva,“ říká František Vitovský z Pražského fotbalového svazu. „O nebezpečí vykrádání šaten se mluví pořád, ale někdo to pořád podceňuje.“

Zloději jsou důmyslní. Akce pečlivě plánují. Vybírají si zápasy, kde je hodně lidí a snáz zapadnou. Místa, kde hodlají krást, si vytipují už dlouho dopředu, jak se dozvěděl Mňuk od policie. „Přijdou po nějakém tréninku, kdy jsou kabiny prázdné, a klíč zůstane v zámku. Ten seberu, a pak se vrátí v době zápasu. Během poločasu, kdy se všichni dívají na zápas, šatnu vyberou,“ tlumočí Mňuk poměrně jednoduchou taktiku zlodějí, kteří tak pro vniknutí do šaten nemusejí použít žádné násilí.

Proto se opravdu vyplatí brát si věci na lavičku. Ale je zde i další možnost jak se bránit.

„Pořadatelský klub má následující technické povinnosti,“ píše se v Souboru předpisů Českomoravského fotbalového svazu. „Zajistit bezpečné uložení osobních věcí hráčů, funkcionářů, rozhodčích a delegátů v šatnách. Pokud o to uvedení účastníci utkání požádají, je pořadatel utkání

povinen zabezpečit úschovu jejich peněz a cenností. Za škody na uložených věcech, uschovaných penězích a cennostech odpovídá pořadatel utkání podle zákona.“

Jinými slovy: Když o úschovu věcí požádáte, pořadatel vás nesmí odmítnout. V takovém případě neplatí ani žádné cedule, že se za odložené věci neručí. Pokud při zápase cennosti pořadatelí svěříte, je za ně odpovědný.

Pojistil se

Ovšem pozor. Neznamená to, že pořadatel utkání ručí za bezpečnost vašich věcí i ve chvíli, kdy si je necháte volně ležet v uzamčené kabině. „Obecně platí, že dle občanského zákoníku je každý odpovědný za škodu, kterou způsobí porušením právní povinnosti. Nicméně odpovědnosti

se zproští ten, kdo prokáže, že škodu nezavinil,“ říká právník Tomáš Capoušek, šéf disciplinární komise Pražského fotbalového svazu. „Dle mého názoru pokud pachatel protiprávně pronikne do prostoru kabiny hostů, překoná překážku v podobě zámku či mříže, není domácí klub odpovědný za předpokladu, že k tomuto nedošlo jeho pochybením, například ponecháním duplikátu klíčů na volně přístupném místě.“

Na to, že vám někdo nahradí škodu, nespolehejte. Ledaže by byl pořadající klub pojištěný, což není zcela obvyklé. „Já to ale každému doporučuji, platíme kolem osmi tisíc za rok. Jsme pojištěni proti krádežím, přírodním živlům i vandalům,“ radí Mňuk.

Krádeže mají i další důsledky než jen problémy s obstaráváním no-

Jak se krádežím bránit?

- Věci si dejte do společné tašky, která se vezme na lavičku. Na starost jí má obvykle vedoucí týmu nebo jeden z náhradníků. Stejně to dělejte i při tréninku, je to nejbezpečnější metoda.
- Nenechávejte nikdy, ani na chvíli, klíče v zámcích z vnější strany. Pokud klíč ztratíte, ihned to oznamte pořadateli utkání.
- V případě, že o to hostující mužstvo požádá, má pořadatel utkání povinnost dát do úschovy veškeré cennosti, které mu jsou předány.

- Klíče od kabin nenechávejte po tréninku v zámcích otevřených dveří, odevzdávejte je odpovědné osobě. Při ztrátě klíče od některé ze šaten nechte vyměnit zámek.
- Zajistěte, aby byl po celou dobu zápasu v prostoru kabin přítomen pořadatel, který dovnitř pustí jen hráče a funkcionáře obou týmů.
- Proti krádežím se pojistěte.

vých dokladů, klíčů od bytu apod. Ve chvíli, kdy hráči zjistí (většinou o poločase), že byla šatna vykradená, odstoupí jejich tým ze zápasu. Pak sportovně-technická komise svazu musí zpravidla výsledek utkání kontumovat ve prospěch druhého týmu. S tím jsou spojené i pokuty v tisících korun. V říjnu loňského roku se vlou-

pal zloděj do kabiny hostů v utkání Malešice – Union Žižkov. Domácí museli zaplatit 7 tisíc korun za nedostatečnou pořadatelskou službu, hosté 4 tisíce za nedohrání zápasu. Lehkomyslnost je tak potrestaná dvojnásobně. Přitom opravdu stačí jediné: vzít si věci na lavičku.

Radim Trusina

Nezbylo skoro nic!

INZERCE

• Celorepublikově profesionální **fotoslužby pro sportovní kluby a svazy**

• **Unikátní nabídka služeb** a produktů od amatérských po plně profesionální sportovce

• **Fotoreporty, reportáže, týmové fotografie, dokumentace besed, tiskových konferencí nebo posezonních plesů.** Grafické práce a úpravy pro web i tisk

• Znamení **ročenky** pro každý tým

• To vše za **bezkonkurenční ceny** v nejvyšší kvalitě

• Každý klub který využije našich služeb navíc dostane unikátní **slevovou poukázku na všechny naše ostatní služby pro všechny své členy s platností 1 rok!**

Pište na e-mail: info@agentura-fotoservis.cz
Nebo přímo volejte na tel.: +420 608 980 343

www.agentura-fotoservis.cz

Finalisté turnaje I. a II. tříd ZŠ

Ze základní čtyřtřicetky týmů vzešla po trojici kvalifikačních turnajů devítka nejlepších, kteří si to rozdali v hale na Děkaně o titul šampionů mezi nejmenšími školáky. A vítězem se stala ZŠ Hostýnská. Finálový turnaj byl organizován jinak než základní kola. Nejprve byly všechny týmy zařazeny podle umístění v kvalifikačním kole do třech skupin. V každé skupině byl jeden vítěz, jeden druhý a jeden třetí tým ze základních turnajů a družstva odehrála miniturnaje pro rozřazení. Podle umístění v těchto skupinách bylo posléze nejlepších osm týmů zařazeno do vyřazovacího pavouka a dál se hrálo až do finále. „Pro nejlepší tři družstva jsme měli připravené krásné poháry, jež jejich držitelům předal místopředseda PFS Michal Fischer,“ podotýká Zdeněk Srba, že úspěšně školy rozhodně neodjely z Děkaně s prázdnou.

Jenže výsledky nebyly až tak důležité jako smysl celé akce. A tím bylo zapojit do akce co nejvíce potenciálních fotbalistů. „To, že se turnaje zúčastnilo cca 250 dětí, je sice pozoruhodné, ale podle okamžitého ohlasu se příštího ročníku může zúčastnit až desetinásobek týmů a tedy i hráčů! Proto je ale nutné dostat turnaj do povědomí vedení škol,“ plánuje profesionální trenér mládeže na Pražském fotbalovém svazu. Aktivní zapojení učitelů a učitelek z prvního ročníku by mohlo být slušným příslibem.

Jak je známo, celá akce letos proběhla pod hlavičkou PFS ve spolu-

DOBOJOVÁNO!

TURNAJ ŽÁKŮ POŘÁDANÝ PFS MÁ VÍTĚZE: ZŠ HOSTÝNSKÁ

Je dobojováno! Po únorové kvalifikační části zazněl poslední hvizd i ve finále a Turnaj žáků I. a II. tříd ZŠ pořádaný Pražským fotbalovým svazem je minulostí. Vzešly z něho pozitivní ohlasy – jak od pořadatelů, tak od samotných účastníků. „Naprostá spokojenost, jedině tak mohou vyjádřit stručné hodnocení,“ usmívá se profesionální trenér mládeže ZDENĚK SRBA. Akce se tedy vydařila!

práci s Asociace školních sportovních klubů (AŠSK) a jediným aktivním organizátorem vedle Zdeňka Srby byl Jiří Janeček, který kromě nutných oficiálních odřídil většinu zápasů jako rozhodčí. „Jestliže se opravdu

podarí pro příští rok zapojit většinu pražských škol, bude nezbytné vytvořit širší organizační skupinu, která by se podílela na pořádání jednotlivých turnajů. Základní části musejí běžet současně, a to se ve dvou lidech zvládnout

nedá,“ tvrdí Srba, jehož ovšem úspěšnost a ohlasy celé akce samozřejmě potěšily. A případně zájemce o pomoc sympatickému projektu s potenciálními fotbalisty rád uvítá.

Lukáš Vrkoč

Došlo i na penalty.

VÝSLEDKY

Finále:

ZŠ Hostýnská – ZŠ Nový PORG 2:0.

0 3. místo:

ZŠ Radotín – ZŠ gen. Peřiny 3:1.

Finálového turnaje se účastnily též týmy:

ZŠ Lyčkovo nám.,
Květnového vítězství, Lipence,
Sázavská a Jana Masaryka.

O poháry se strhla pravá mela už na hřišti....

DĚTI BYLY NADŠENÉ, S MEDAILÍ I SPALY

Tým ZŠ Hostýnská dovedl k triumfu v turnaji žáků I. a II. tříd, a tak dostal učitel tělocviku PETER STOLÁRIK prostor, aby zhodnotil jarní akci pro nejmenší školáky.

Jak se vám líbil turnaj žáků I. a II. tříd ZŠ? Zhodnoťte jeho úroveň i program.

Mně se líbil moc. Ale podstatnější je, že děti z něj byly nadšené! Pro mnohé z nich to byl první turnaj v životě a ještě dnes o něm mluvím.

Mají podle vás podobné akce smysl a také udržitelnost? Zúčastní se vaše ZŠ i příště?

Je to vhodné zařazení této nejmladší kategorie do školních sportovních soutěží. Líbí se mi, že se hraje systémem, aby děti hrály co nejvíce zápasů – často jsou soutěže, kde družstvo prohraje první zápas, pak hraje o 3.-4. místo v základní skupině a jde domů s celkovým hracím časem cca 20–30 min za den. Určitě a rádi se zúčastníme i příště. Účast na ak-

První místo vybojovala ZŠ Hostýnská.

...místopředseda svazu Michal Fischer jej vítězem předával.

cích podobného typu totiž podporuje i vedení školy.

Díky čemu se váš tým stal vítězem turnaje?

V první řadě přítomnosti dětí, které se i v odpoledních hodinách věnují nějakému sportu – nejenom fotbalu, jakýkoliv kolektivní sport je znát v organizaci hry. Na naší ZŠ totiž funguje sportovní kroužek pro kluky II. tříd, kde si mohou zahrát kolektivní hry, a je radost vidět ty obrovské skoky ve zvyšování právě herních dovedností. Na hodinách TV jsou na 1. stupni kluci spojeni s děvčaty a fotbal si tolik nazahrají. Vyhráli jsme snad ještě i díky tomu, že jsme měli dvě vyrovnané formace, které se mohly častěji střídát a běhat „nahoru a dolů“.

Může být podobná školní akce odrazovým můstkem do světa velkého fotbalu?

Bez vánku se ani lístek na stromě nepohne – děti noviny nesledují, ani na televizi se už moc nedívají, soutěže odpoledne nemají velký ohlas. Tak jak potom propagovat fotbal? Jedině aktivním zapojením širších mas dětí prostřednictvím jednotlivých školních turnajů. Tady mají možnost porovnat se s vrstevníky z jiných škol. Po pravdě jsem ale očekával účast trenérů z našich fotbalových příprav. Mohli pozvat děti na odpolední tréninky, nakontaktovat se na rodiče. Pořád slyším, že kluby mají málo dětí, a zde byla ideální příležitost některé hráče získat.

Jaké byly reakce žáků vaší školy po vyhraném turnaji?

Už delší dobu se u nejmladších dětí drží hesla neptat se jich jak hrály, ale jak si zahrály, jestli je to bavilo. Pro ně je mnohem důležitější samotná hra, kde vždy hrají na první pohled jak o život. Vítězství na turnaji byla pro děti taková třešnička na dortu. Na to, že získaly pohár, jsou hrozně pyšné, už cestou domů jsme řešili pořadí kdo a jak dlouho jej ponese v MHD, která třída a jak dlouho bude mít pohár vystavený na katedře učitele. (směje se) Druhý den jsem potkal rodiče jednoho z kluků – pryč s medailí i spal.

Našel byste něco, co by se dalo zlepšit s ohledem na možné pokračování této akce?

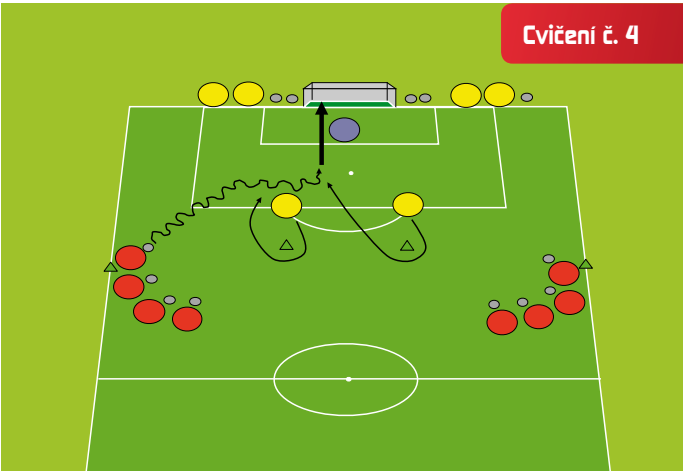
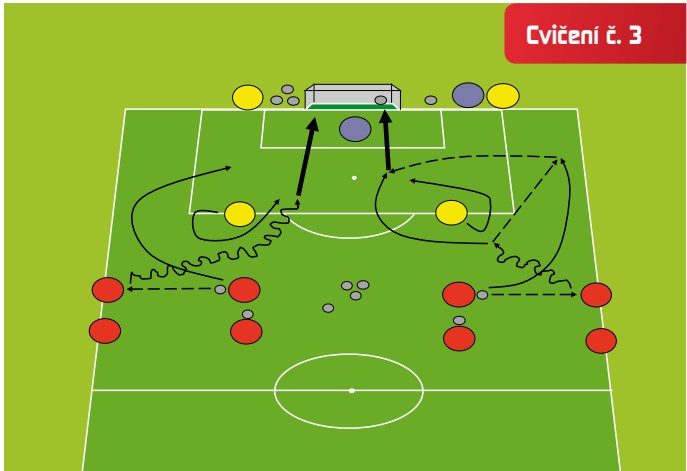
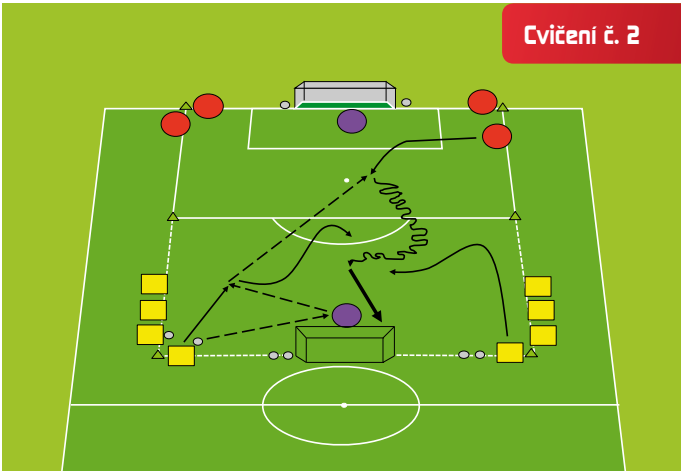
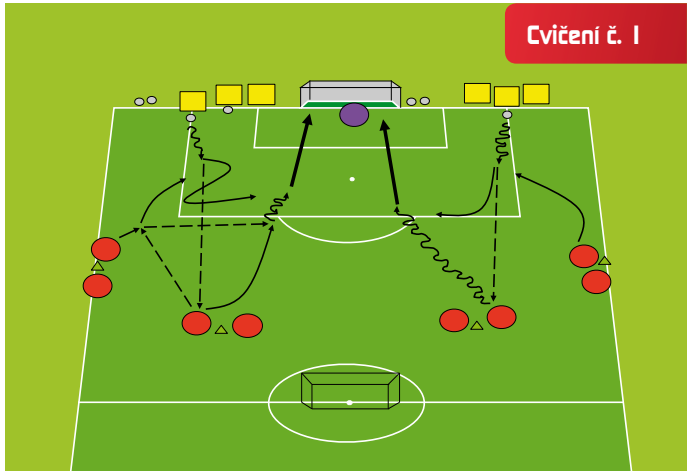
Důležité je, že se někdo vůbec zajímá o ty nejmladší bez toho, aby se na nich snažil vydělat. Existují také turnaje, které pořádají různé svazy, kde je vysoké startovní, až člověku připadá, že se děti skládají na činnost organizátorů nebo chod kategorie mužů. Možné zlepšení z pohledu učitele vidím v tom, že v týmech byly na první pohled vidět děti, co hrají fotbal závodně. Naše škola je měla také. Ale tito zdatnější jedinci hrají obvykle celé utkání a ve vyrovnaném zápase, kde už jde o něco, se trenér těžko odváží je vystřídat, aby nedostal mančaft rozhodující gól. Navrhl bych proto snad povinné střídání dvou tří formací po určitém čase tak, aby se na hřiště dostali všichni náhradníci... (luk)

TRÉNINK

Všechny fotbalové týmy bez výjimky už rozehrály svá mistrovská utkání, tréninková dřina ze zimy by se teď měla začít urychlovat. Pražský fotbalový speciál vám jako každý měsíc přináší inspiraci do dalšího tréninkového cyklu. Po cvičeních zaměřených na souboje jeden na jednoho přinášíme další čtyři herní cvičení. Tentokrát se jedná o akce, ve kterých hráči řeší situace dva na jednoho nebo jeden na dva se zakončením. Dvoustranu pro vás připravil JIŘÍ FORMÁNEK (na snímku), trenér divizního Vyšehradu a provozovatel stránek www.trenink.com.

Vysvětlivky: — pohyb hráče / - - - - přihrávka / ===== zakončení, střelba / ~~~~~ vedení míče

.....

Řešení situace 2:1 na jednu branku se zakončením

Cílem herního cvičení je zdokonalit řešení útočné situace 2:1 z pohledu ofenzivních hráčů, kteří se nacházejí v křídelních prostorech. Zaměřujeme se na rychlou kombinaci spolupráci mezi hráči, jejich vzájemnou součinnost při řešení této herní situace a podporujeme snahu hráčů tlačit se do zakončení akce. Vyžadujeme rychlé řešení situace. Dbáme na správné načasování při nabíhání a následné přesné zakončení po finální přihrávce. Bránící hráč se snaží o vykrývání prostoru a vytlačení hráče do horší střelecké pozice. Cvičení je vhodné zařadit do hlavní části tréninkové jednotky, zvládnou ho již hráči přípravky, ale primárně je určeno pro starší věkové kategorie s tím, že je vhodné ho trénovat na jedné třetině standardní hrací plochy.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem je 1/3 hrací plochy
- na brankové čáře je umístěna velká branka (přenosná)
- cvičení je určeno pro :
 - a/ 1–2 brankáře, b/ 4–6 obránců,
 - c/ 4–6 středových hráčů d/ 4–6 krajních hráčů
- ideálním počet je 12–18 hráčů do pole
- obránci jsou s míčem na brankové čáře na úrovni pokutového území
- křídelní hráči stojí ve svých prostorech
- středoví hráči ve středu hrací plochy
- cvičení probíhá na jednu branku, odděleně pro dvě skupiny – levá a pravá
- akci zahajuje bránící hráč, který má míč
- obránce krátce vyvede míč proti útočícím hráčům a dává kolmou přihrávku na středového hráče
- středový hráč rozhoduje o způsobu vyřešení situace:
 - a/ míč přihrává na krajního hráče a řeší situaci 2:1 (levá část)
 - b/ míč vyvede na střed a akci sám zakončuje (pravá část)
- hráči nejsou v řešení situace nijak omezení, mohou volit různá řešení
- akci může zakončit libovolný hráč
- útočníci hráči se snaží o co nejrychlejší zakončení, pouze si hlídají své ofsajdové postavení
- bránící hráč se snaží o:
 - a/ dobré poziční postavení, b/ vytlačení hráče s míčem do méně výhodné pozice,
 - c/ zablokování případné střely, d/ případné konstruktivní odebrání míče
- v případě konstruktivního odebrání míče se pokouší o přihrávku na druhého brankáře ve středu hrací plochy
- jednotlivá akce by neměla překročit dobu trvání 10–15 vteřin
- hráči si drží své posty, obránci brání, zbytek týmu útočí

Trenérské poznámky:

- hráči akci zakončují z prostoru před pokutovým územím
- dvojice ofenzivních hráčů soutěží o větší počet vstřelených branek
- útočníci hráči si musí po přijmutí míče alespoň jednou přihrát před zakončením
- hráči mají na zakončení tvrdší časový limit (5 až 8 vteřin)

Prosad' se proti dvojici obránců

Cílem herního cvičení je naučit hráče řešit početně nevýhodné situace jeden na dva (1:2) v bezprostřední blízkosti branky soupeře. Útoční hráč má možnost zvolit si řešení, které by mělo vést nejen ke střelbě, ale především ke vstřelení branky. Bránící hráči jsou motivováni ke konstruktivnímu odebrání míče a následnému vlastnímu zakončení, respektive vyřešení situace dva na jednoho (2:1). Cvičení zařazujeme do hlavní části tréninkové jednotky, při úpravě velikosti hrací plochy je toto cvičení možno zařazovat i do tréninkového procesu přípravky, ale samozřejmě také i všech starších věkových kategorií.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem je dvojnásobná pokutová území
- na koncových čarách jsou postaveny branky
- cvičení je určeno pro: a/ 2–3 brankáře b/ 12–16 hráčů do pole
- hráči do pole jsou rozděleni na tři rovnoměrné týmy
- jedna třetina hráčů útočí, zbývající dvě třetiny brání
- brankáři chytají v brankách
- bránící hráči se do akce zapojují po dvojicích
- útočníci hráči pak po jednotlivcích
- jeden z bránících hráčů má míč, akci zahajuje tím, že si ho narazí o brankáře
- následně dává míč na jednoho z útočících hráčů, který si o něj řekl pohybem
- po odehrání míče se do akce zapojuje i druhý obránce
- útočník míč přijme a pokouší se o zakončení akce v podobě vstřelení branky
- obránci se snaží o vytlačení útočícího hráče do nevýhodné pozice
- případně odebrání míče a vlastní zakončení akce
- hráči jsou motivováni k ofenzivnímu řešení situace, počítají se pouze vstřelené branky
- útočníci hráči se mění po:
 - a/ časovém intervalu (2, 3, 4, 5 minut)
 - b/ počtu rozehraných akcí

Trenérské poznámky:

- hráče by cvičení mělo naučit prosadit se i v takto nevýhodné situaci a naučit je, že cílem není akci „pouze“ zakončit, ale vstřelit branku!
- bránící hráč akci rozehrává dlouhou přihrávkou na útočníka, bez kombinace s brankářem
- týmy si počítají vstřelené, ale i obdržené branky (akce se řeší spíše s cílem neinkasovat!)
- akci zahajuje výhozem brankář

Dvě řešení 2:1 v křídle

Cílem herního cvičení je naučit ofenzivní hráče řešit situace dva na jednoho v křídelním prostoru. Útoční hráč s míčem se může rozhodnout pro dvě různá řešení. Buď pro individuální akci, nebo tandemový náběh a následnou přihrávku pod sebe a zakončení akce. Cvičení zařazujeme do hlavní, případně závěrečné části tréninkové jednotky. Zvládnou ho hráči všech věkových kategorií, mladší věkové kategorie si musí upravit velikost herního prostoru.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem je polovina hrací plochy
- na brankové čáře je postavena branka
- cvičení je určeno pro: a/ 1–2 brankáře b/ 4–6 obránců c/ 8–12 útočníků
- akce probíhají střídavě z levé a pravé strany
- brankáři chytají v brance
- hráči do pole jsou rozděleni na obránce a útočníky
- útočníci se do útočné akce zapojují vždy ve dvojici:
 - a/ jeden v křídelním prostoru b/ druhý ve středu
- obránce je vždy pouze jeden
- akci zahajuje středový hráč s míčem, přihrává na křídelního hráče
- křídelní hráč navádí míč na střed hřiště (na obránce)
- středový hráč zabíhá tandemem do křídelního prostoru
- hráč s míčem se rozhoduje zda:
 - a/ přihrává za křídelního hráče a očekává přihrávku (pod sebe)
 - b/ nepřihrává a řeší situaci jeden na jednoho
- po skončení akce pokračuje další z druhé strany

Trenérské poznámky:

- trenér tímto cvičením, vedle vybudování automatismů v řešení soubojů 2:1, učí hráče rozhodnout se, která z variant je v konkrétní situaci výhodnější
- akci je možné zahájit autovým vzhazováním, středový hráč míč prvním dotykem vrací
- akci je možné zahájit výhozem brankáře na středového útočícího hráče
- útočníci a bránící hráči si počítají počet úspěšných a neúspěšných akcí

Jeden na dva po vyběhnutí obránců

Cílem herního cvičení je naučit útočícího hráče řešit situaci jeden na dva (1:2) v případě, že bránící hráč nestojí v čelním postavení a je v pohybu vpřed. Bránící hráči mají sice početní převahu, ale o krok vpřed je útoční hráč. Jejich snahou je vytlačit útočícího hráče do nevýhodné střelecké pozice, případně mu konstruktivně odebrat míč. Herní cvičení zařazujeme do hlavní části tréninkové jednotky, zvládnou ho všechny věkové kategorie, od přípravky až po kategorii dospělých. Je třeba dbát na intervaly odpočinku a zatížení.

Popis herního cvičení:

- herním prostorem je polovina hrací plochy
- na brankové čáře je umístěna branka
- 5–10 metrů před pokutovým územím je dvojice kuželů
- cvičení je určeno minimálně pro:
 - a/ 1–2 brankáře b/ 4–8 bránící hráče c/ 6–10 útočících hráčů
- hráči do pole jsou rozděleni na dva týmy, jeden bránící a jeden útočící
- útočníci jsou pak ještě rozděleni na pravou a levou skupinu
- brankář chytá v brance
- jedna a druhá skupina útočícího týmu jsou v levém a pravém křídelním prostoru
- dvojice obránců stojí na úrovni pokutového území
- bránící dvojice hráčů chodí do akce pravidelně (mají určené pořadí)
- útočníci hráči mají každý svůj míč
- trenér zcela náhodně vyvolává hráče útočících týmů (levá, pravá strana)
- hráči vedou míč na branku a snaží se o zakončení
- bránící hráči po pokynu trenéra obíhají kužel před sebou
- následně se snaží o: a/ znemožnění střelby, b/ vytlačení do nevýhodné pozice c/ konstruktivní odebrání míče
- další akci trenér zahajuje až po skončení té předcházející
- útočníci hráči soutěží o počet vstřelených branek
- po zapojení všech hráčů do řešení soubojů 1:2 si hráči dvou týmů vymění pozice

Trenérské poznámky:

- snahou bylo navodit situaci blízkou utkání, kdy střední stoperů vystupují vpřed, ale soupeři se podaří získat balon, krajní hráč zpracuje dlouhý křížný míč a nachází se v situaci 1:2
- hráči zůstávají ve svých pozicích (obránci brání, útočníci útočí)
- akce začíná výhozem brankáře na krajního hráče
- obránci si počítají úspěšnost svého počínání

KLUB

První mužstvo vzniklo ve Kbelích už před devadesáti lety.

PŘIJEDE SPARTA?

SPARTAK KBELY SLAVÍ DEVADESÁT LET A SNÍ O PŘEBORU

Devadesát let se už baví fotbalem hráči a fanoušci Spartaku Kbely. Klub založený v roce 1921, vyznávající černobílé barvy, momentálně působí v pražské první A třídě, kde hraje ve spodní polovině tabulky. V moderním areálu by ale rádi do budoucna viděli i zápasy nejvyšší pražské soutěže, tedy přeboru. „Přebor je letitý sen Kbel,“ přiznává sekretář a vedoucí kbelského týmu TOMÁŠ MINAŘÍK.

První zmínky o kbelském fotbale se datují již k říjnu roku 1912, kdy se uskutečnilo první přátelské utkání se sousední Vínorí a skončilo divokou přestřelkou 6:6. Založení fotbalového klubu se zdálo být v té době na spadnutí, ale nakonec bylo odloženo kvůli první světové válce.

Kbelský fotbal tak začal psát svou

historii v roce 1921, jak jinak než v jednom z místních symbolů. Lidovým domě. Právě tam se partička vyznávající kopanou poprvé sešla a rozhodla se založit 7. března fotbalový klub zvaný A.F.K. Kbely.

„Do mistrovských soutěží, konkrétně do čtvrté třídy Středočeské župy fotbalové se ale Kbely přihlášily až

v roce 1923 a hned v následujícím roce se slavil postup výš,“ zapátral v historických zápisech Minařík.

Tři lísíce fanoušků

Nejvyšší soutěž, kterou si kdy Kbely zahrály, ale byla druhá liga. Tam se klub probojoval v sezoně 1960–1961 a působil v ní jednu sezonu. „Na tuhle

dobu Kbely vzpomínají. Třeba na domácí zápas s Teplicemi v roce 1961 tady byly tři tisíce fanoušků. Teď si něco podobného ani nedovedou představit,“ poznamenal kbelský sekretář s tím, že momentálně je úspěchem, když na domácí zápas přijde stovka příznivců. „Venku na nás ve druhé lize chodilo i víc lidí. Třeba v Ústí bylo pět tisíc lidí.“

A to se hrálo na škvárovém hřišti. V tehdejším druholigovém kádru Kbel najdete jména jako Zálužanský, Skuček, Samec. „Skuček prošel Spartou, Zálužanský zase Slavií. Jemu je teď už asi 75 let a bydlí ve Velkých Hamrech u Tanvaldu. Pořád tam chodí s fotbalisty trénovat a po tréninku si ještě přidává. Jejich rodina je zkrátka sportovně založená. Jeho syn hrál basketbal první ligu,“ vzpomínal na některé ze slavných postav kbelského fotbalu Minařík, který neopomene připomenout i jméno Arnošta Pazdery, který byl během kariéry hráčem pražské Sparty a reprezentoval Československo. „Nebo tu hrál třeba Samec, to byl nejlepší střelec ve druhé lize. Chtěli ho ve Spartě i Slavii, ale je to Kbelák srdcař. Zůstal u nás.“

Spartak Kbely ale prožíval i horší období, třeba na konci devadesátých let se klub propadl až do druhé třídy. „To tady fotbal skomíral a vypadalo to pomalu na zánik. Několikrát se sestupovalo, nebyly to dobré časy,“ uznal Minařík.

Postupem doby se ale zase začalo blýskat na lepší časy a nyní je klub v I. A třídě. „Třeba v minulé sezoně jsme drželi krok s nakonec postupujícím Tempem, odehráli jsme s ním dobré zápasy. Proto jsme šli do sezony s vyššími ambicemi. Teď je ale jasné, že je naším hlavním cílem udržení v soutěži,“ poznamenal funkcionář klubu.

Ples a zápas?

Kbelský fotbal oslavil své devadesátiny v březnu na plesu, stále se ale ještě uvažuje o tom, že by se v létě jubileum dooslavilo i zajímavým zápasem. „Všechno je ve stadiu příprav a úvah, bylo by to ale hezké, kdyby sem přijela třeba stará garda Sparty,“ zasmil se sekretář Kbel.

Stejně jako ostatní v klubu má už dlouhá léta sen, aby se první tým posunul do přeboru, nejvyšší pražské soutěže. „O tomhle jsme ve Kbelích snili už v době, kdy jsem hrál. Zatím ještě nepřišla ta chvíle. Máme mladý kádr, který si musí sednout. Taky bychom chtěli, aby tu byla parta hráčů s kbelským srdcem, na přebor nejsou zatím ani finance,“ připustil Minařík. „V budoucnu se ale snad tenhle sen splní,“ zadoufal. „Rádi bychom sem přilákali hráče, kteří klubem třeba prošli v minulosti. Co mají chuť si zahrát fotbal na naší trávě, ale mají ještě zadřenou tu naši škváru v kolenou. Aby zažili tu naši travičku,“ poznamenal pyšně směrem k hřišti.

Slíbeno prý ve Kbelích mají, že se

do klubu vrátí David Čejka, který zatím sází góly v přeboru v barvách Čechie Uhřetěves. „Je to místní kluk, chtěl by tady ukončit kariéru. Když mu to zdraví dovolí a zahraje si u nás, bude to super,“ naznačil Minařík fanouškům, že se mohou v budoucnu těšit na slavné jméno pražského fotbalu.

V klubu se také angažuje jako manažer Tomáš Haniak, současný hráč druholigové Čáslavi. Ten by si měl na konci kariéry v černobílém dresu Kbel také zahrát soutěžní zápasy. Na trenérské bázi pomáhá s přípravou i jeho maminka Eva. „To je taková naše fotbalová máma, je to určitě velká postava našeho klubu. Vždyť byla kapitánkou ženské fotbalové reprezentace, hrála fotbal za Slavii, trénuje ve Spartě,“ prohlásil Minařík.

Pyšný je i na trenérské jméno. Kbely totiž vede v soutěži Luděk Hottek. „Oslovilo ho vedení klubu a jemu se nabídka líbila. Měl chuť dělat s mladým kádrem. Je to výborný trenér. Víme, že má nabídky z jiných klubů, ale snad ho udržíme. Je to bezvadný člověk, co má zkušenosti s fotbalem třeba ze Slavie,“ doplnil kbelský funkcionář.

Rekord drží hokejista

S pražskou Slavií je spojené i jméno střelce, který v historii kbelského fotbalu dal nejvíc branek v jednom zápase. Klubový rekord má na svědomí k překvapení všech hokejista – Milan Antoš. „Byl tady registrovaný a dal šest gólů v jednom zápase. Dvě sezony u nás řádl. Je to mistr ligy v ledním hokeji,“ prozradil zajímavost související s kbelským fotbalem Minařík. „On měl výborné krytí míče, ohromnou stabilitu. Je to drtík, který si díky svému odhodlání splnil svůj sen.“

V klubu ale nemyslí jen na mužstva

dospělých, snaží se pracovat s mládeží a v současnosti Kbely mají i zákovské týmy. „Mění se celé Kbely, rozrůstají se. Snažíme se dělat náboru ve škole, ale problém je, že děti teď prostě méně sportují,“ připustil Minařík. Klub má nyní mládežnické výběry v kategoriích od předpřípravky po mladší žáky. „Jsou to čtyři družstva, která mají zhruba po patnácti hráčích. Snažíme se o to, abychom v budoucnu měli obsazené všechny věkové kategorie, to je taky takový náš další sen,“ naznačil sekretář Kbel, i když je mu jasné, že je to běh na dlouhou trať. „Navíc jsme prostě malý oddíl, a když třeba přijde Bohemka a líbí se jí nějaký hráč, řekněme z mladší přípravky, tak se prostě dohodne s hráčem, my dostaneme dva tisíce a nemáme šanci takového hráče udržet.“

Stejně jako by rád do klubu přivábil zkušené hráče s kbelským srdcem i začínající fotbalisty, byl by Minařík rád, aby našli cestu na stadion i místní fanoušci. „Fakt se snažíme, ale chodí jich málo. Je to taková bolest kbelského fotbalu. Bohužel i někteří bývalí hráči mnohdy sedí radši doma, než by zašli sem na fotbal,“ smutnil funkcionář. „Když vidím, jak do Chabera chodí na Šmicra s Bergrem třeba šest stovek lidí, tak můžu jen závidět. Budeme se snažit je sem přilákat ještě víc. Chci se domluvit, aby třeba dvakrát týdně zval lidi na zápas kbelský rozhlas. Lidem tiskneme i programy, třeba by mohly být v budoucnu i slosovatelné,“ dumal nad tím, jak přitáhnout fanoušky k fotbalu Minařík. „Zázemí je tady slušné, je tu sportovní klub, kde se můžete občerstvit, stejně jako hřiště pro děti, kam můžou zajít maminky s dětmi.“

Kluby v nižších pražských soutěžích musejí zvažovat, jak naložit s každou

korunou. V tomhle směru se trochu zdá, že Kbely umějí kouzlit. Areál totiž prošel řadou úprav, a když k němu přijde člověk, co tam nebyl třeba deset let, zatočí se mu hlava, protože prostředí zkrátka nepozná. „Nejvíc nám pomáhá naše Městská část Praha 19, za to ji chceme moc poděkovat. Fotbal moc podporuje i pan Hons, který je nájemcem areálu od Sokola Kbely, jenž je majitelem pozemku. Místní úřad už uvažoval, že by vše odkoupil, ale Sokol prostě nesmí svůj majetek prodávat,“ doplnil Minařík. „Další

část příjmů tvoří příspěvky našich členů, něco dají reklamy, co máme kolem hřiště, a za pronájem umělého hřiště nám platí i vedení hanspaulské ligy, která se u nás dlouhá léta hraje. Šetří se i tak, že v klubu nejsou žádní profici, jsou tu prostě nadšenci do fotbalu. Teď by bylo ještě dobře, aby se nám vedlo i na hřišti. Když vše zatím stabilizujeme tak, že budeme hrát do pátého místa a nebudeme mít starosti, byli bychom spokojení.“

René Machálek
- editor agentury Mediafax

... za příspěpi sponzorů a také grantu.

TŘIKRÁT A DOST!

„Třikrát a dost, teď už jsme doma,“ věří fotbalový Sparta Kbely. Během devadesáti let své existence působí klub už na třetím hřišti a vzhledem k tomu, jak svůj areál modernizuje a vylepšuje, je patrné, že je současné místo tím pravým, kde chce sbírat fotbalové úspěchy.

První hřiště, které klub získal od tehdejšího velitelství kbelského letiště, bylo před kbelským Lidovým domem a starou hasičárnou. V roce

1934, kdy měl kbelský klub již 140 členů (nejen fotbalistů), přišlo stěhování na nové hřiště poblíž zdejší restaurace V Zátíši. Tohle hřiště však

bylo později rozparcelováno a klub byl nucen najít si jiný pozemek. To se mu povedlo v roce 1942, kdy vzniklo na tehdejší poměry velmi moderní hřiště v místech, kde klub hraje domácí zápasy dodnes. „Za války tady u nás hráli fotbal Němci z letištní jednotky. Měli jsme tehdy jedno z nejmodernějších hřišť,“ konstatoval Tomáš Minařík, sekretář Spartaku Kbely.

I v současném areálu klub nenechává kámen na kameni, během let se mění k nepoznání. Stačí se podívat na výčet změn, ke kterým došlo. V roce 2000 klub slavnostně otevřel travnaté hřiště s umělým zavlazováním. Dokázal postavit novou tribunu, vzniklo i hřiště s umělým povrchem včetně osvětlení. „To by se teď mělo ještě vylepšit,“ naznačil jeden z plánů klubu Minařík.

Kbelský klub zapracoval i na zázemí, kde mají hráči k dispozici nové kabiny, sprchy, včetně veškerého zázemí se sportovním klubem, který je celý vyzdoben vlajkami a šálami známých celeků. Oddíl vybudoval i malé hřiště na „hanspaulku“ stejně jako dětský

koutek. Areál, jenž nese název „Teamstore arena“ podle dalšího ze sponzorů, je celý ozvučen. „To se náramně hodí, třeba když pořádáme nějaké turnaje,“ poznamenal Minařík. „Dostali jsme taky grant na svételnou tabuli, která už slouží,“ vyjmenoval další povedené věci kbelský funkcionář.

V areálu kromě fotbalistů působí i tým pozemního hokeje. „Hrají nejvyšší soutěž a umělka musí vyhovovat jejich požadavkům, takže to není UMT třetí a vyšší generace. Ale je skvělé, že ji máme,“ pochvaloval si Minařík.

Při počtu týmů, které klub má, je občas hodně složité vše sladit nejen v zápasovém, ale i v tréninkovém procesu. „Někdy je problém všechno skloubit, je to hodně namačkané. Stává se, že třeba trénuje naše áčko s rezervou,“ poznamenal Minařík, jenž prozradil, že by klub chtěl vybudovat v areálu i další menší hřiště. „Pořád se snažíme o nějaká vylepšení, a tak by to mělo být i do budoucna. Samozřejmě chceme, ať nám to tady dobře kope a můžeme říkat oblíbené kbelské – Kdopak nás zastaví?“ (sks)

I. A TŘÍDA

S nadhledem. Pokud skončí v síti Dolních Počernic jen brankář s obráncem a ne míč, bude určitě trenér Cicala spokojený.

Skupina A

Úspěch bude jen přebor, zní z Třeboradice

V severovýchodní skupině jsou dva velcí favorité. Nejsebevědoměji vystupují Třeboradice, které vede jako hrající trenér exligový obránce Václav Drobný. Ve třiceti už nemá chuť hrát nejvyšší soutěž a je tak svému týmu výraznou oporou nejen na lavičce. „Domluvili jsme se s předsedou klubu, že budu hrát, protože chceme postoupit. Proto jsem kývnul, jinak nechci brát místo klukům,“ říká Drobný, kapitán reprezentačního výběru do 21 let, který v roce 2002 získal titul mistrů Evropy. „Hráči říkají, že se cítí sebevědoměji, když jsem s nimi na hřišti.“

Aby ne, Drobný má stále ligové kvality, což potvrzuje v každém zápase. Třeba v nedávném slágru proti Dubči dal při výhře 5:1 jako stoper dva góly svého týmu po standardních situacích. Jeden nohou, jeden hlavou...

Soupeři vnímají Třeboradice jako hlavního adepta postupu. A Drobný se tomu nebrání. „Jsem přesvědčený, že máme nejlepší mužstvo v soutěži. Pokud bychom nepostoupili, беру to na sebe, byla by to jen moje chyba, že jsem tým nedokázal připravit tak, aby soutěž vyhrál,“ neskrývá se za fráze Drobný. „Máme svůj styl a systém, kterému věříme, a v takovém případě se ve většině případů prosadíte. Chce-

KDO SE PROCPE MEZI ELITU?

HODNĚ NAPÍNAVOU ZÁPLETKU SLIBUJÍ NA JAŘE OBĚ SKUPINY I. A TŘÍDY V PRAZE

Z druhé nejvyšší soutěže hlavního města můžou vzejít pouze dva týmy, které si zahrají přebor. Na volná místa je ale několikanásobně víc zájemců. Kdo se bude radovat? Tuhle bitvu budou jistě pozorně sledovat i celky z přeboru. Hráče a funkcionáře bude jistě zajímat, kam pojedou v příští sezoně k mistrovskému zápasu. Možností se nabízí několik.

me soupeřům vnucovat svoji hru,“ plánuje Drobný. „Ohromně se mi líbí styl Barcelony, snažíme se mít styl jako ona. Stejně samozřejmě nikdy hrát nemůžeme, ale chceme míč, chceme být ve hře dominantní. Když soupeře donutíme hrát podle nás, může být sebelepší, ale my ho můžeme porazit.“

Pro Třeboradice by byl postup velkým úspěchem. A Drobný doufá v podporu fanoušků. „Chceme, aby se obyvatelé z okolí ztotožnili s klubem. Rádi bychom, aby jim záleželo na tom, že by se mohli chodit dívat na přebor.“

V době uzávěrky Speciálu měly Třeboradice na kontě 13 výher a tři porážky, což dokazuje jejich sílu.

A co ti další?

Stejnou bilanci se ovšem chlubili i v Královicích. Tým hrál léta nejvyšší pražskou soutěž a po sestupu se v minulé sezoně hned stal velkým favoritem na okamžitý návrat. Jenže totálně zpacal jaro, nakonec se radovalo Tempo.

I před tímto ročníkem byly Královice bráně jako hlavní kandidát postupu, k čemuž přispělo i pět výher v řadě na začátku sezony. Pak ale přišly tři porážky se všemi největšími konkurenty, což je v postupovém boji vždycky obrovská komplikace. „Chceme se pokusit o co nejlepší výsledky. Nebráníme se tomu hrát o postup. Povinnost vyhrát I. A třídu nemáme, je to jenom možnost a my bychom se měli pokusit

ji naplnit,“ říkal už dřív trenér Pavel Loukota.

Ambiciózní jsou rozhodně i Dolní Počernice, které po letech v odlišných patrech tabulky útočí na nejvyšší příčky. Pomocť jim má i zkušený exligista Pavel Medynský. Když po šesti kolech sezony vedl tým tabulku, zůstával trenér Martin Cicala při zemi a mluvil jen o záchraně. „V následujících dvou zápasech se ukáže, jestli si tohle postavení zasloužíme. Jestli ukážeme dva kvalitní výkony, mohli bychom vyhlásit i jiný cíl a bavit se o něm. Takovým cílem by mohlo být zkusit zařadit na první místo, ale nemůžeme se o tom bavit dřív, než dokážeme zvládnout následující dva zápasy,“ vyprávěl tenkrát

Tudy ne! Václav Drobný (vpravo) je pořád výborný obránce. Přesvědčili se o tom útočníci Dubče, která v Třeboradických prohrála 1:5.

Cicala. Počernice oba zmiňované duely vyhrály, cíl je tedy jasně daný. Pro fotbalovou veřejnost je ale stejně tým vyznávající černobílé barvy až třetím adeptem v pořadí.

„Hlavním favoritem jsou Třeboradice, pak jsou tam Královice, které se taky jen tak lehce nevzdají. My bychom se přeboru taky nebránili, ale letos to bude hodně těžké,“ říká realisticky trenér Dubče Zdeněk Hušner.

Tip PFSpeciálu: Vytouženého postupu se dočkají Třeboradice. Náročný trenér Drobný tým dovede mezi pražskou elitu. Druhé skončí Královice, třetí Dolní Počernice.

Skupina B

Do přeboru týmy chtějí, ale nemluví o tom

Už několik let patří k tradičním účastníkům I. A třídy skupiny B Slivenec a Podolí. Teď všechno spěje k tomu, že jeden z těchto týmů soutěž opustí a půjde zkusit štěstí výš.

I tato skupina je velmi vyrovnaná, nemá žádného suveréna. Jeden velký rozdíl oproti „áčku“ tady ale je: zatímco ve druhé skupině se většina týmů netají postupovými ambicemi, tady nikdo nechce útok na přebor vyhlásit veřejně.

Podolí by přebor určitě slušel, klub má dobré zázemí i mládež. V předminulé sezoně tým přišel o postup v posledním zápase sezony o všechno. Doma mu stačila remíza, ale v přímém souboji

podlehl Cholupicím! Teď vypadá opět silně. „Vím, že jsme schopni sehrát vyrovnané utkání i s celkem z divize. Kvalitu určitě máme a na jaře budeme silnější než na podzim,“ říká trenér Podolí František Jakubec.

Totální fotbal Podolí

Slova o útoku na přebor z něj ale nedostanete. „Jedeme pořád po své linii. Doufám, že bychom zase mohli ukazovat hru jako předloni – to byl opravdu totální fotbal, kluci jezdili a dalo se na to dívat. To je pro nás výzva,“ tvrdí Jakubec, jehož mužstvo mělo v době uzávěrky dvoubodový náskok.

Ten prožil fantastickou zimu, kdy vyhrával se soupeři z přeboru. Aritmē dal pět gólů, Tempu ještě o jeden víc! Tým z Prahy 5 navíc nastřílel už přes 50 gólů, což ho v tomhle ohledu řadí mezi nejlepší v celé republice!

Směr přebor. Když se nám nepovede postoupit, bude to jen moje chyba, říká hrající trenér Třeboradice Václav Drobný.

Aspirant. Hráčům Podolí (v zeleném) v předminulé sezoně těsně unikl postup a teď patří k největším favoritům.

Očekávání. Diváci v Třeboradících se těší, že by se od příští sezony mohli chodit dívat na přebor.

„Abych pravdu řekl, my jsme se v klubu o postupu vůbec nebavili. Vážně nic takového,“ tvrdí ale kouč Slivence Ladislav Vobořil. „Cílem je hrát pohledný a útočný fotbal, aby se diváci bavili. Jsme v klídku, nikam se netlačíme. Soupeři nás možná berou jako favorita, ale my si to nepřipouštíme.“

Jako by se do přeboru nikomu nechtělo. I když něco Vobořil přece jen naznačí. „Sice nemáme tak široký kádř, ale ve Slivenci se sešla skvělá parta kluků. Když se to takhle podařilo, bylo by hezké toho využít...“ Co znamená slovo využít, to si každý může domyslet sám. Jistě je jen to, že Slivenec ještě nikdy v historii v přeboru nehrál.

Ovšem nahoře je i Braník. Tomuto nenápadnému týmu, který se natlačil mezi Podolí a Slivenec, ambice rozhodně nechybí. A nejsou to jen planá slova. Tým v jarní premiéře doma porazil prá-

vě Slivenec 4:2. Lepší start si nemohl přát. „Slivenec je vážně silný tým a my mu dali čtyři góly. To je skvělé, ale nemáme cíl v podobě, že nás nezajímá nic jiného než přebor. Chceme hrát na špičce. Kdyby se nám povedlo skončit na prvním místě, nebránili bychom se tomu,“ usmívá se opatrně trenér Karel Klimek. „Na nějaké zásadní soudy je ale brzy, rozhodovat se bude až v závěru.“

Zapomenutý spolufavorit

Do závodů o první místo by mohla zasáhnout také Přední Kopanina B, ač nezvládla začátek odvetné části. Ta ovšem v minulém roce odmítla postup, prioritou klubu je jednoznačně divizní A-tým. „I když je běčko Kopaniny malinko slabší, bude hrát tradičně na špičce,“ odhaduje Klimek. „Je skvělé, že i my máme o co hrát.“

Stejně tak Kunratice, na které se možná trochu neprávem zapomíná ve výčtu favoritů. Tým z Prahy 4 by se za jistých okolností také mohl propracovat nahoru. O přeboru se tam sice nahlas nemluví, jak je to v této skupině běžné, ale mužstvo dokáže hrát velmi pohledný fotbal a je v jeho silách potrápit kohokoliv. Mohlo by se tak naplnit kunratické heslo z oficiálních stránek oddílu: SK Slovan Kunratice je malý fotbalový klub, který má ale velké cíle.

Ve zbytku jara je na co se těšit!

Tip PFSpeciálu: Tohle bude hodně těsné, ale postupovou pozici uhájí Podolí před Slivencem a Kunraticemi.

Radim Trusina

Na krajském ředitelství pracuje Zdeněk Herink jako vrchní komisař.

„Nebojte, pozor na jazyk si dávat nemusíte, jsme tady přece kvůli úplně jiné věci,“ uklidnil s úsměvem ve tváři autora článku Zdeněk Herink ještě předtím, než začal říkat, co obnáší jeho práce policisty a zajímavosti s ní spojené. Důvod mít strach prý ještě nenastal. Uff....

Odhalování a dokumentování závažné obecné kriminality majetkového charakteru. Tak lze ve stručnosti popsat, čím se kouč ČAFC Praha zabývá. Blíže specifikovat, jaké typy zločinců chytá, a hlubší podrobnosti jako figle při vyšetřování z logických důvodů nemůže. Přesto však nabízí jiné zajímavé informace o této netuctové profesi. „Každodenní pracovní doba mi začíná v 7.30 a končí v 15.45. Do ní ale zasahují akce, jako je zakončení jednotlivých případů, takže se někdy stává, že jsme s kolegy v práci do následujícího dne,“ popisuje,

Kouče Čafky svěřenci jen tak neoblafnou.

KRIMINÁLKA ČAFKA

KOUC ČAFC PRAHA ZDENĚK HERINK JE VRCHNÍM KOMISAŘEM NEBOLI POLICISTOU, KTERÝ VYŠETŘUJE ZÁVAŽNOU TRESTNOU ČINNOST MAJETKOVÉHO CHARAKTERU

Setkání s policisty nebývají pro běžné smrtelníky bůhvíjak příjemná. Když už se něco takového blíží, obvykle jde o průšvih například ze silničního provozu. Nyní ovšem byla situace zcela jiná. ZDENĚK HERINK nasedl za stolem a nevyslychal hříšníka, ale sám odpovídal na dotazy. Jako vrchní komisař Služby kriminální policie a vyšetřování – odbor obecné kriminality (SKPV OOK) na Krajském ředitelství Policie hlavního města Prahy a zároveň trenér přeborové Čafky měl rozhodně co vyprávět.

jak vypadá jeho den v práci, a dodává: „Můj rekord je čtyřicet hodin v jednom zátahu.“

Zbraň v pouzdře

Podobný maraton ve službě podle Herinka není tak často, takže se dá absolverovat i bez vypití litru kávy. Policisté mají ve finále případu vždy co dělat a nuda jim absolutně nehrozí. „Zdá se, že je to hrozně moc času, ale on rychle utíká. Jen domů jdu vždy unaven tak, že bych spal klidně dva dny v kuse, ale máme přísného šéfa a musíme být ráno hned na pracovišti,“ stěžuje si na oko kriminalista.

Jednání, výsledky, papírování, ces-

tování. Každý případ je jiný a zmíněné čtyři činnosti, jež jsou pouhým výňatkem práce policisty, rozhodně nesklouzávají ke stereotypu. „Stále před sebou mám nové výzvy a navíc pracuji v kolektivu, takže o něm nemůže být řeč,“ tvrdí Zdeněk Herink. Při dotazu na úspěšnost chytání zločinců si posléze nedává

Zdeněk Herink

Věk: 45
Povolání: vrchní komisař SKPV OOK
Klub: ČAFC Praha
Pozice: trenér

Člověk může působit mírumilovně, u loga Policie ČR přesto budí respekt.

žádné osobní zásluhy. „Pracuji v týmu a v něm má každý určenou roli. Veškeré výsledky jsou proto kolektivní a myslím, že se nám velice daří,“ nezůstává zbytečně skromný a chválí svůj tým.

Jako správný policista u sebe nosí zbraň, ovšem jen v případech, kdy je to nutné. Podle konkrétní situace. Avšak zatím ji nebyl nucen použít a trénuje s ní jen v rámci služební přípravy! „Jsem rád, že doposud při akcích v terénu zůstala v pouzdře. To ovšem neznamená, že by jich nepoužil, kdyby bylo třeba. Musím být vždy připraven na nehorší...“

Z učitele policistou

Na pracovišti v centru Prahy, kde nyní trenér Čafky působí, je třetím rokem, přičemž k postu vrchního komisaře vedla zajímavá cesta, která původně k Policii ČR vůbec nesměřovala. A to Zdeněk Herink pracoval ještě i na obvodní kriminálce a vyšetřovatelem je už nějakých deset let. „Nemůžu říci, že bych měl dětský sen být policistou, ale v příběhu mládí jsem o práci u policie uvažoval a rozhodnutí jít za ní ve mně časem uzrálo. Jde o činnost rozmanitou a zajímavou, a to mě lákalo,“ vzpomíná na první myšlenky o budoucí kariéře.

To bylo v dobách, kdy ještě studoval Vysokou školu pedagogickou v Ústí nad Labem (obor tělesná výchova a německý jazyk) a jeho kroky směřovaly spíše k dráze kantora. Však tři roky také učil na základní škole v Praze 4, než dostal nabídku jít pracovat do Německa, kterou přijal z důvodu zdokonalení vzdávaného jazyka.

Že šlo o užitečnou zkušenost, zjistil současný fotbalový kouč v přeboru i u Policie ČR, kam později nastoupil. „Organizuji se školení s lidmi z okolních států a je výhoda jazyk znát. Nehledě na to, že zločin je někdy mezinárodní a na určitých případech spolupracujeme s kolegy z Německa a Rakouska,“ libuje si nad užitečnými znalostmi. Druhou vystudovanou část – tělocvik – zase využívá při policejním výcviku a každoročních fyzických testech, které se ovšem dají v pohodě zvládnout, pokud někdo neleží jen na kanapi, ale má alespoň základní pohyb. „Některé věci se mi

Trenér Herink tentokrát otázky nekladl.

dělají snadněji, protože vím, jak se na ně připravit,“ přiznává. Spojení studia s profesí tedy dokonale uzavřelo kruh.

Seriály nebrat

Když se řekne policie, tak se snad každému člověku vybaví alespoň jeden ze záplavy seriálů s kriminální tematikou. Kriminálka Miami, Kriminálka New York, Kriminálka Anděl – to je jen letmý výčet pro ilustraci. A kdo jiný by měl říci, jak jsou reálné, než policista z „Kriminálky Čafka“. „Tyto seriály nesleduji a nemůžu tedy říci, že bych se v některém poznal. Realita je úplně jiná,

v televizi je všechno hrozně zrychlené. To chápu, protože jednotlivé díly musejí být zajímavé, a kdyby někdo točil nás, tak po první hodině každý divák usne a řekne, že to tedy rozhodně zajímavé není,“ srovnává zábavu na obrazovkách s realitou Zdeněk Herink. „Četnické humoresky jsou ještě docela kvalitní, ale ty různé kriminálky, tam ta produkce prostě u mě není oblíbená, a tak ji nesleduji,“ doplňuje přeci jen alespoň jeden poznatek.

Protože si pětáctičetiletý trenér-policista nebere práci domů, nemá s ním jeho žena těžké soužití. „Kdepak, žádné výsledky ani jiné metody doma neprovádím. Ani na synovi,“ směje se hlava rodiny, která oslavila nedávno výročí 22 let od svatby. Zato hráči v ČAFC musejí být ve střehu. K práci kriminalisty patří i psychologie, a tak se kouč jen tak oblafnout nenechá. „Máme nastavena určitá pravidla hry a v tuto chvíli nemám podezření, že by jich někdo zneužíval,“ nedělá z komunikace s týmem vůbec žádnou vědu.

Profese policisty mu přitom v životě nepřináší žádné výhody ani těžkosti. Nerozhodí jej ani leckdy hanlivé poznámky na strážce zákona. Policajt, fízl, bengo jsou ještě slušná slangová označení, na jejichž používání má podle Zdeňka Herinka každý právo. „Někdo měl třeba špatné zkušenosti s policií, a tak používá tyto výrazy. Mě tím ale opravdu neurazí, a když o tom přemýšlím, tak se mi vlastně ještě ani nestalo, aby mi tak někdo říkal přímo do očí,“ říká na závěr.

Lukáš Vrkoč

ŽOLÍK MATUSZNY OPĚT HRÁL, ALE COMEBACK NEHLÁSÍ

Po podzimu šestatřicetiletý Kamil Matuszny prohlašoval, že končí kariéru. Už ve druhém jarním kole v derby s Admirou ale fanoušky překvapil a na pár minut v závěru vyběhl na hřiště. Změnil tedy něco na svém rozhodnutí skončit? „*Kdepak. Tady šlo jen o prosbu trenérů, kteří měli pocit, že jim tam v závěru zápasu chybí hráč podobného typu, jako jsem já. Takže jsem rád pomohl. Beru to tak, že když se naše áčko nebo béčko dostane do problémů, tak nemám problém pomoci,*“ řekl zkušený fotbalista, který během kariéry působil třeba ve vršovických Bohemians.

Důvodem k návratu na hřiště nebyl prý ani fakt, že za Vyšehrad začal hrát na jaře další „klokan“ Dalibor Slézák. „*Takhle to vážně neberu,*“ usmál se Matuszny, jenž na Vyšehradě působí v roli sekretáře klubu. „*Může se stát, že ještě někdy pomůžu, ale můj zdravotní stav není ideální. Pořád mě trápí koleno. Takže si občas zatrénuji, na hřiště se dostanu taky s mládeží, ale na pravidelné hraní to fakt není. Spíš je to na výpomoc, když bude třeba,*“ přijal roli případného vyšehradského žolíka Matuszny.

NEVÍDANÉ! MACHATA DAL GÓL A PAK SE HO VZDAL

Dát gól ve šlágru soutěže, kdy se utká první tým tabulky s druhým, po tom touží snad každý fotbalista. Když se ale v pražské první B třídě srazily celky Admiry B a Hostivaře, stala se věc takřka nevídaná. První branku domácích totiž vstřelil Martin Machata, jenž kousek před brankovou čarou dorazil do sítě hlavíčkou spoluhráče Daniela Šindeláře, jenže nakonec se branky vzdal a nechal ji připisat kolegovi z týmu. „*Normálně jsem v poločase hlásil střelce gólů a uváděl Machatu. Jenže on pak sám za mnou přišel a celou situaci mi popsal tak, že sice měl tečoval, ale je fér, aby gól patřil Šindelářovi, protože by jeho hlavička stejně skončila v síti. Stejně to řekl i sudimu Pinkasovi, který se ho na ten moment šel zeptat. V zápisu o utkání tak figuruje jako střelec naší první branky právě Šindelář,*“ konstatoval tiskový mluvčí Admiry Aleš Pivoda.

Situace je o to zajímavější, že Machata se Šindelářem „soutěží“ o pozici nejlepšího střelce Admiry B, a Machata tak mohl navýšit náskok. „*Na kontě má nyní Machata třináct branek a Šindelář, který chodí hrát za rezervu jako posila z áčka, osm, takže by mu gólově utekl,*“ dodal Pivoda. Admiru B nakonec zápas vyhrála 3:2.

KVĚTEN PÉČE O TRÁVNÍK

Růstové podmínky v KVĚTNU trávníkům přejí, proto je nutné věnovat jim v tomto období zvýšenou péči.

Počasí a nástrahy

V květnu je v Praze průměrná teplota mezi čtrnácti a patnácti stupni Celsia, srážky cca 56 mm a sluneční svit 248 hodin. Trávníky dosahují v tomto období nejlepších růstových podmínek, dochází k počátku tvorby stébel a zakládá se květenství. V době, kdy tráva kvete, trávník spotřebovává významně více fosforu a zároveň

se nadměrně odčerpávají látky, které běžně slouží k důležitému růstu odnoží a travních listů. Abychom tomu předešli, v této době kosíme častěji a na nižší výšku – maximálně do 3,2 cm.

V květnu bývá také nejvhodnější doba na odplevelování, při aplikaci herbicidu musí být tráva oschlá, půda vlhká a počasí má být pěkné beze srážek.

BÍDNÝ BŘEZNOVÝ START REZERV PRAŽSKÝCH CELKŮ

Vstup do druhé poloviny sezony zaspaly rezervní celky pražských mužstev ze dvou nejvyšších soutěží. Juniorky si totiž během března připsaly maximálně jednu výhru, některé celky nepoznaly radost z tříbodového zisku ani jednou. Nejhůř dopadla ve srovnání druholigová rezerva Sparty, která během čtyř jarních kol vyválčila jen dva body za nerozhodné výsledky. Stejně bodově „úspěšná“ a tedy bez vítězství byla i ČFL i rezerva Viktorie Žižkov. Na tři body, které znamenaly pro juniorky březnové maximum, dosáhla ve třetí lize Slavia B, v divizi tým Bohemians 1905 B a v přeboru juniorka pražské Dukly.

Ne všechna mužstva ale berou tyto výsledky jako tragédii. „*Samozřejmě jsme mohli úvod jara zvládnout lépe a třeba prohru se Zličínem, který proti nám uhrál první body v soutěži, nás mrzí, ale na druhou stranu to musíme brát. Dali jsme možnost mladým hráčům, kteří mají šanci se ukázat,*“ poznamenal Václav Hradecký, trenér juniorky vršovických „klokanů“. Nutno podotknout, že jeho tým dosáhl na jediné tři březnové body v domácím zápase s Marilou Votice, kdy měl k dispozici šest posil ze širšího kádru A mužstva.

KEMP TOMÁŠE ŘEPKY A CIZINCI V SATALICÍCH

Pořádně naplno budou mít během léta fotbalové Satalice a zabrat nejspíš dostane pořádně i jejich hřiště. Přestávku mezi soutěženími totiž v areálu účastníka B skupiny I. B třídy vyplní kemp pro malé fotbalisty pořádaný spartánským obráncem Tomášem Řepkou, do Satalic ale zamíří nejspíš i fotbalisté ze zahraničí. „*Kemp Tomáše Řepky tady budeme mít už potřetí, startuje 3. července a půjdou dva běhy v řadě,*“ pochvaluje si Pavel Janoušek, vedoucí satalického areálu a předseda tamního fotbalového klubu. „*Pak se jedná o tom, že by u nás trénovali Saúdovci. Jeden seniorský a jeden juniorský tým. Dali jsme jim dva termíny, z nichž si mohou vybrat. Bylo by skvělé, kdyby došlo k dohodě,*“ doplnil Janoušek.

Kemp Tomáše Řepky stejně jako zahraniční fotbalisté chtějí a také budou využívat hřiště s přírodní trávou, klub totiž rád ustoupí požadavkům zájemců, i když by měl trávník během léta „regenerovat“. Sataličtí si dobře uvědomují, že jde o vítaný příspěvek do kasy klubu. „*Je to dobré přilepšení. Pustíme je na trávu, ta sice trochu utrpí, ale z toho, co vyděláme, tak ji zase určitě dáme do pořádku,*“ poznamenal šéf satalického fotbalu. (sks)

Jak se starat

Tato doba je vhodná pro lokální přísavy spojené s provzdušněním hloubkovým kypřením a následným pohozením trávníku ostrým křemičím pískem. Ke hnojení používáme cca 150 kg LAV 27. Hnojivo rozmístíme ihned, jak začne trávník ztrácet souvislou, zdravě zelenou barvu.

Zavlažujeme méně často, ale důkladněji. Tím se potlačuje růst nežádoucí, mělce kořenicí plevelné lipnice roční. Čerstvě dosetá místa zavlažujeme samozřejmě častěji. Provoz hřiště by neměl být v tomto měsíci více než padesát hodin. (luk)

Provzdušnění hřiště

Foto: Pavel Slaviček

Foto: archiv

Čím se živíte v běžném životě?

Pracuji v oblasti řízení logistiky a dopravy a v menším poměru se také realizuji v reklamních službách. Když k tomu přidáme ještě fotbal, je jasné, že mi příliš volného času nezbyvá.

Kdo je/byl nejsympatičtější hráč, kterého jste kdy pískal?

Myslím, že bych mohl takových jmenovat víc, ale nechci na nikoho zapomenout. Obecně se mi nejlépe spolupracuje se staršími hráči, kteří mají často stejně jako já zkušenosti z vyšších soutěží a nemají potřebu si na hřišti něco „dokazovat“. Samozřejmě ne vždy tohle pravidlo platí, jsou i zcela opačné případy, ale abych zachoval rovnováhu, nebudu jmenovat ani je. (směje se)

Musí rozhodčí před zápasem striktně dodržovat životosprávu?

Otázkou je, co si kdo představí pod pojmem životospráva. Každý rozhodčí má určité zažitě návyky, jak se na utkání připravit, ať už se to týká stravování nebo samotné koncentrace na zápas, a řídí se podle toho, co mu vyhovuje. Po guláši s osmi knedlíky a džbánů piva by ale myslím nebyl ničím výkon optimální. (směje se)

Nabídl vám někdy někdo úplatek, když nebudete pískat „rovinu“?

Většina těch, kteří se ve fotbale pohybují už nějakou dobu, se s pokusy o ovlivnění setkala. Na rozhodčí jsou vyvíjeny nejrůznější tlaky, nemusí se jednat nutně o nějaký finanční obnos, těch způsobů, kterými to na vás někdo zkouší, je celá řada. K osobnosti rozhodčího ale zcela jistě patří i schopnost umět se se všemi negativními vlivy vypořádat. Je smutné, že někteří lidé, kteří jsou nejhlasitějšími kritiky rozhodčích, mají sami to největší máslo na hlavě a kopou kolem sebe se snahou přehodit zájem veřejnosti na někoho jiného, protože se o tom lépe píše a čte. Nemohu dát za nikoho ruku do ohně, ale myslím, že většina sudích má v tomto ohledu čisté svědomí.

Co říkáte na působení ženských rozhodčích ve fotbale?

S rozvojem ženské kopané mi přijde logické, že přibývá i ženských rozhodčích, je to nastupující trend. Pro převážně mužskou fanouškovskou základnu je to příjemné zpestření, někdy však také bohužel důvod k nejrůznějším narážkám. Pořád si však myslím, že místo ženských rozhodčích je právě v ženských soutěžích.

Kdo je váš rozhodcovský vzor a proč?

Měl jsem velmi rád Pierluigiho Collinu v dobách aktivní kariéry pro jeho naprostý professionalismus a vztah s hráči, ve kterém se mísil respekt se vzájemným uznáním. Nemůžu ale říct, že by to byl můj vzor, nikoho takového nemám. Podle mého názoru se nedá někdo kopírovat, v těchto ohledech spíš

Řízení fotbalových zápasů je jednou z více činností Gottharda (vlevo).

ZACHOVEJME SLUŠNOST

ROZHODČÍ VOJTĚCH GOTTHARD V PRAVIDELNÉM DOTAZNÍKU

Ženy s píšťalkou mu nevadí, nejlépe se cítí v kantýně Střešovic a (ne)sympatické hráče jmenovat nechce. VOJTĚCH GOTTHARD nabízí zajímavé odpovědi na osmičku tradičních otázek.

považuji za nejlepší vzít si příklad nebo ponaučení ze správně vyřešených situací v zápasech nejrůznějších úrovní nebo z návyků rozhodčích v těchto soutěžích. Každopádně mám v hlavě několik kolegů, kterých si za něco vážím, a nezáleží na tom, jestli řídili evropské pohárové soutěže nebo pražský přebor.

Na jakém stadionu v Praze mají nejlepší párek a kde nejlepší kantýnu?

Rozhodčí, nebo model?

Tohle je asi nejzapeklitější otázka z celého rozhovoru. (směje se) Je tedy pravda, že představu rozhodčího, který se o poločasové přestávce cpe párkem, mám spojenou spíše s vesnickými okresními přebory a zimními turnaji. Myslím, že nejen já, ale i další kolegové raději sáhneme po nějakém vyváženějším občerstvení. A co se týče kantýny, nejlepší je vždycky taková, ve které pánuje po zápase bez ohledu na výsledek přátelská atmosféra. Velmi dobře tohle

funguje například ve Střešovicích, nepomenutelné zážitky mám i na kantýnu v Řepích, kde se bohužel v současné době žádné fotbalové zápasy nehrají, i když věřím, že to není konečný stav.

Vadí vám, když vám na hřišti hráči tykají?

Vzhledem k tomu, že nepatřím mezi žádné rozhodcovské nováčky, tak se s tím, že by mi hráči tykali, příliš často nesetkávám. Já osobně se snažím hráčům vykat a stejný přístup očekávám od nich. Jsou samozřejmě situace, kdy k tykání přirozeně dojde, ať už v přátelské formě, nebo v některých vypjatých situacích, ale důležité je, aby vždycky byla zachována běžná lidská slušnost, která nepatří jen do zaprášených knih v zadních políčkách knihoven, ale zcela jistě i na fotbalové trávníky. (luk)

PŘÍŠTĚ

PAVEL KOTLÁR

Foto: archiv V. Gottharda

I FOTBAL BOLÍ

Neuvěřitelné zákroky i grimasy, které často patří spíš do ragby nebo amerického fotbalu, byly k vidění v divizním utkání, jež skončilo nerozhodně na skóre i podobné tvrdé situace.

Foceno: během utkání divize B mezi FK Slavoj Vyšehrad a FK Meteor Praha VIII.

Autor: Pavel Slavíček

SOUTĚŽ O MÍČ

Chcete něco vyhrát? Sledujete poctivě časopis Pražský fotbalový speciál? Pak máte opět šanci. Když správně odpovíte, čím se zabývá hráč Uhřetěvesi Radek Zlatník, jehož profese jsme se věnovali v březnovém vydání, a budete desátý správně tipující, získáte míč Select. Stačí jen napsat mail s předmětem „soutěž“ a se správnou odpovědí na adresu PFSpecial@seznam.cz. A pak už jen doufat, že se právě na vás usměje štěstí...

Cena:

SELECT BRILLANT SUPER FIFA

– Oranžový, ručně šitý top míč značky Select používají špičkové týmy z celého světa. Nabízí neprekonatelnou funkčnost a kontrolu, byl schválen FIFA. Jeho barva je přízvušobena na zimní podmínky. Materiál FPUS 2000.

Vítěz z minulého čísla:
Marek Brož

POMOZTE DÁL ROZVÍJET SPECIÁL!

Dotazy, náměty, požadavky. Cokoliv vás napadne a rádi byste v některém z dalších vydání Pražského fotbalového speciálu viděli, zašlete na mail **PFSpecial@seznam.cz** a my se na to podíváme... To znamená, že v redakci i s vedením PFS probereme došlé náměty a určitě zvážíme jejich zanesení do dalšího

chodu časopisu, který chceme i po osmi číslech fungování dále vyvíjet!

ČASOPIS NA WEBU

Kompletní archiv Pražského fotbalového speciálu najdete na webu **www.fotbalpraha.cz**.

*Koho nehřeje fotbal,
toho zahřejeme my*

 PRAŽSKÁ TEPLÁRENSKÁ

Váš dodavatel tepla pro Prahu
a partner Pražského fotbalového svazu

// ZDE
CHYBÍ
VÁŠ
DRES!!!

FootballMania

DODAVATEL KOMPLETNÍHO SPORTOVNÍHO VYBAVENÍ **NIKE**.

// **NYNÍ AKČNÍ NABÍDKA!**

INFORMUJTE SE NA INFO@FOOTBALLMANIA.CZ

// **NAVŠTIVTE NAŠI VZORKOVNU NA ADRESE:**

NAD KRÁLOVSKOU OBOROU 1080/51 / 170 00 / PRAHA 7

FootballMania

FOOTBALLMANIA, S.R.O.

NAD KRÁLOVSKOU OBOROU 1080/51 / PRAHA 7

TEL.: 226 232 193 / **MAIL:** INFO@FOOTBALLMANIA.CZ

WWW.FOOTBALLMANIA.CZ